

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 30.11.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 30.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **6334** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.203 и следващите от АПК.

В изпълнение на указания на съда, е постъпило уточнение от 05.11.2020г. от страна на ищеца чрез адв. Д. от САК, като посочва, че претендираните вреди произтичат от фактическо бездействие, осъществено от министъра на вътрешните работи, в качеството му на орган по назначаването на ищеца, конкретно от незаконосъобразно му бездействие да назначи ищеца на длъжност, след като е подал заявление за възстановяването му на работа и е изтекъл определеният за това срок. Изрично се претендира, че вреди не произтичат от административен акт или отказ да се издаде такъв. Ищецът също посочва, че министърът е осъществил фактическото бездействие като незаконосъобразно не е възстановил ищеца на работа за периода от 16.01.2018г. -крайният срок, в който К. е следвало да бъде преназначен на друга равностойна длъжност съгласно чл. 7, ал.8 от Наредба № 8121з-310 от 17 юли 2014 г. на МВР, който срок е 30 дни от момента на подаване на заявлението за възстановяване на работа), до 16.03.2018г. - датата на издаването на заповед № 8121К-3083 от 16.03.2018г. на министъра на вътрешните работи, с която доверителят ми е преназначен на длъжност началник група ООР при ОЗРУ-СДВР, т.е. възстановен на работа. В на уточнението на иска от 05.11.2020г. също е посочена и пряката причинно-следствена връзка между претендираните вреди и бездействието на министъра. Също ищецът се позовава множество решения от най-новата и актуална практика на върховната съдебна инстанция по идентични и/или сходни искове - в този смисъл решения на ВАС по а.д. № 3318/2019г., а.д. № 12750/2018г., и др.

Съдът следва да укаже на страните, че извършените пред ненадлежащия съд процесуални действия по гр.д. 54608/2018г., на Софийски районен съд, приложено към настоящото, на основание чл. 135, ал.2 изречение второ от АПК, запазват силата си. Това е така, тъй като първоначално исквата претенция е разгледана от състав на

СРС и постановено Решение № 532794/13.11.2018г. по гр.д.54608/2018г. на СРС, което е оспорено и обезсилено с Решение №258224.04.2020г. по гр.д. 1390/2019г.,на СГС, Гражданско отделение, III състав, делото е върнато делото за ново разглеждане от друг състав на съда. Съответно при новото разглеждане на делото е постановено определение № 137560/ 01.07.2020г. на СРС, II-ро гражданско отделение, 78 състав, по гр.д.17600/2020г., с което на АССГ е изпратено за разглеждане по компетентност исковата молба на ищеца.

На основание последното, съдът цени доказателствата, представени от двете страни и приети по делото пред СРС, както и направените изявления от страните, в това число отговора на исковата молба и възраженията на ответника в писмената защита . Предвид на това съдът не следва да предоставя нов срок за отговор на исковата молба. Предвид на горното, съдът намира допустимост на исковата претенция по чл.204, ал. 4 АПК, като съдът следва да изпрати препис от уточняващата молба, представена от името на ищеца чрез адв. Д. на ответника, като предостави възможност на последния за становище в срок до съдебното заседание.

Съдът следва да насрочи делото за разглеждане в открито съдебно заседание, като укаже на страните доказателствената тежест, съобразно правната квалификация на иска. Също предвид отговора и възраженията в писмената защита на ответника, то не се оспорват единствено обстоятелствата, че на основание отменената заповед за уволнението на ищеца, същият е имал правото по чл.2232 ЗМВР и подал заявление за възстановяването му на заеманата длъжност на дата 15.12.2017г. с искане да бъде възстановен на ръководна длъжност, което заявление е депозирано в срока по посочената разпоредба. Също не е спорно, че със заповед от 16.03.2018г. на министъра на вътрешните работи, ищецът е възстановен на ръководна длъжност. Също ищецът не оспорва, че заеманата от него длъжност е била заета и е следвало да му бъде предложена друга равностойна длъжност. От ответника се оспорват се твърденията на ищеца, че е налице незаконосъобразно бездействие от страна на министъра с данни за проведената процедура и необходимостта от разрешение за достъп до класифицирана информация за заемането ѝ, каквото било издадено и три дни след това ищецът бил назначен на избраната от него равностойна длъжност. Оспорва се и размера на претендираното обезщетение, както и причинна връзка. Следва, че елементите по чл.1, ал.1 вр. чл.4 ЗОДОВ, съставляващи основание за ангажиране на отговорността на държавата за вреди, са изцяло спорни.

На основание изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕПИС от молба от 05.11.2020 г. на ищеца, следва да се изпрати на ответника, като му предоставя възможност за становище - в месечен срок от съобщението.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 14.12.2020г. от 11:45ч., за която дата и час да се призоват страните и Прокуратурата.

УКАЗВА на страните разпределението на доказателствената тежест съобразно правната квалификация на иска по чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди:

УКАЗВА на страните разпределение на доказателствената тежест:

УКАЗВА на ищеца, че:

- носи доказателствената тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в исковата молба, от които черпи благоприятни за себе си правни последици

- следва да докаже всеки елемент от състава на отговорността за вреди по чл.1 ЗОДОВ: наличие на незаконосъобразното фактическо бездействие на министъра на вътрешните работи при и по повод изпълнение на административна дейност, от което се претендират вредите; вид и размер на причинените вреди; пряка причинна връзка между незаконосъобразния акт, действие или бездействие и вредите, които се претендират.

УКАЗВА на ищеца, че всички обстоятелства, съставляващи елементите по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за ангажиране отговорността на държавата за вреди, в това число незаконосъобразно фактическо бездействие и размера на претендираното обезщетение, са спорни по делото.

УКАЗВА на ответника, че носи доказателствената тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, въз основа на които оспорва исковата претенция, подробно описани в отговора на исковата молба и писмена защита, представена по адм.д. 54608/2018г. на СРС, приложено към настоящото.

Определението не подлежи на обжалване, преписи да се връчат на страните и се уведоми Прокуратурата.

Съдия: